

Universitätsbibliothek Paderborn

... Pars Difficultatum Propositarum Eximio D. Martino Henrico De Swaen in Universitate Lovaniensi S. T. Doctori

Complectens 1. Justam defensionem adversus Libellum supplicem eximii Domini De Swaen, & eruditissimi Domini Melis. 2. Instaurationem priorum difficultatum cum Libello supplice Alumnorum Collegii Alticollensis ad Exim: suum Præsidem. 3. Æquam & facilem pacis conditionem

Fontaine, Jacques

Coloniæ Agrippinæ, [1692]

§. 4. Proponuntur iterum Difficultates quædam Eximio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39122

*Proporuntur iterum Difficultates
quædam Eximio.*

A Is gratiam omnem in hoc statu obtinere quemlibet effectum ad quem absolutâ Dei voluntate conceditur: ullusne hoc unquam negavit? quisquamne Theologorum adeò deipuit, ut jactaret voluntatem Dei absolutam seu efficacem, quandoque inanem esse, aut ullâ elidi creaturæ perviciâ? Adis gratiæ aliquando resisti etiam in statu naturæ lapsæ; resisti gratiæ suæ medicinali, etiam Thomistarum physicè prædeterminanti disertè fassus est Jansenius; sed non eâ resistantiâ, quæ fidei Catholicæ & Pontifici's Constitutionibus sufficiat. Talis resistantia admittenda est, qua gratia frustratur effectu suo, ad quem voluntate Dei antecedente datur, ad quem verè sufficit in his circumstantiis, ita ut ad effectum obtinendum, nihil positum extra potestatem creaturæ præterea requiratur quod se teneat ex parte actûs primi. An etiam tua gratia excitans, quam ad fucum faciendum vocare tibi placuit inefficacem, & Thomisticè sufficientem, fru-

frustratur effectu suo ad quem à Deo voluntate antecedente datur, ad quem verè hìc & nunc sufficiens est, ita ut nihil tenens se ex parte actûs primi positum extra potestatem hominis prætereà desideretur, ut sequatur effectus, sive consensus libertatis? an gratia tua efficax non præstat vires, seu robur voluntati? Vires autem tenere ex parte potentia seu actûs primi est evidens. Contrà gratia Thomistarum prædeterminans, ut communiter ab eis explicatur, est mera applicatio potentia, viribus jam verè sufficientibus instructa. Quemadmodum enim determinatio activa creaturae, sive ipsa ejus actio non se tenet ex parte actûs primi sed secundi, non præstat potentiam, non vires voluntati, sed eas necessariò præsupponit, cum sit ipsa virium seu potentia viribus jam verè sufficientibus completa applicatio, ita & prævia Dei determinatio in sensu Thomistarum communissimo. Si verò gratia tua inefficax non præstet vires hoc modo sufficientes, si prætereà vires petat ab efficaci, qua destituta est, numquam frustratur effectu cujus in his circumstantiis capax est, adeoque potius gratia sufficiens homini deest quam homo gratia, quandoquidem juxta te omnem à voluntate effectum

Etum

Etum impetret, cujus in his circumstantiis est capax. Hocine est resistere gratiæ, hoc admitttere gratiam sufficientem? Et cur ubi sufficientem vocas, tam sollicitè semper subdis illud notoriis Jansenistis familiare, Thomisticè, in sensu Thomistarum, ut Thomista loquantur? Suspiciantur alii nec planè temerè, has particulas tibi alienantes esse, quibus significes hanc gratiam vocari quidem à Thomistis sufficientem, & talem ab illis existimari, sed reverà non sufficere; sed cum factionis vestræ Heroe Montaltio, cum amicissimo vobis Palladio, cum Duacenis vestris confœderatis & clientibus explodi ut *ladicrè sufficientem; sufficientem non re sed vocantantum, sufficientem non sufficientem.* Ejusmodi gratiæ cum tribuuntur justis præcepta transgredientibus, quomodò hæc non sunt illis impossibilia quandoquidem justis secundum præsentem quas habent vires velint & conentur illa observare? Quomodo non deest illis gratia, non quidem illa Pseudo-Augustinianè & Pseudo-Thomisticè sufficiens, sed sufficiens verè & simpliciter? Quomodo per gratiam illam tantum in sensu alieno & ludicre sufficientem quæ revera non sufficit, non statuatur etiam libertas tantum in sensu alieno? Libertas tantum ludicra? Libertas
NON

non libertas? Solam inquis in actibus nostris meritoriis & demeritoriis admitto necessitatem *infallibilitatis & consequentiae*. Sed fucum detexi in *Difficultatibus propositis* ubi ostendi necessitatem consequentiae & infallibilitatis distinguui à necessitate consequente, sicut genus à specie, necessitas infallibilitatis & consequentiae potest esse antecedens; nam infallibile est, & rectè sequitur; *Gratia Calvinii est, ergo necessario est effectus: sol est ergo necessario est lumen*. Unde nullo modo, sequitur: *non aliam admitto necessitatem quam infallibilitatis & consequentiae: ergo solam admitto necessitatem consequentem & non etiam antecedentem*. Antecedentem juxta te esse transgrediendi mandati necessitatem in eo, qui non habet gratiam efficacem, jam declaratum est, quia defunt illi vires reverà & simpliciter sufficientes. Non alia sub efficaci tua gratia libertas est, quia cum gratia ista teneat se ex parte actus primi, cumque eà *agatur homo insuperabiliter, inclinabiliter*, ut in *Thesibus* tuis saepe profiteris, sublata est indifferentia per aliquid se tenens ex parte actus primi, adeòque est necessitas antecedens; quid enim aliud ad necessitatem antecedentem requiras, quam ut aliquid se tenens ex parte actus primi ita me afficiat, ut illud nec declinare possim, nec superare: &

E

con-

consequenter non impedire, quo minùs consensus cum illa dispositione necessariò conjunctus ex illa dimanet?

Parum te juvat vocabulum præmotionis Physicæ, quod & Jansenio placuit l. 8. de gratia Salvatoris toto capite 3. cujus hic est titulus, *Adjutorium Christi determinat, ac prædeterminat etiam Physicè voluntatem ut velit, &c.* Tum col. 823. *Sic enim Deus avellit cor lapideum, & dat cor carneum, sic animum efficacissimâ potestate convertit, sic duritiam cordis aufert, sic operatur velle atque perficere, sic ex nolentibus & repugnantibus volentes & consentientes facit. Non enim hoc aliter facit quàm voluntatem inclinando, applicando, determinando: & quia prævenit ipsam voluntatis determinationem, etiam prædeterminando, non solum moralitè sed verâ, reali, & physicâ determinatione.* In difficultatibus ostendi Jansenium non tantum nomen gratiæ physicè prædeterminantis, sed distinctiones, solutiones, responsiones Thomistarum omnes omninò admisisse, sed subdolè, & salvandæ gratiæ suæ medicinali voluisse applicatas. Sic pallium Thomisticum affectare didicerunt à Magistro suo novi Augustini Discipuli.

Definitum est in propositione quartâ Jansenii Semipelagianos non admisisse gratiæ interioris necessitatem ad omnes actus bonos
ctiam

etiam ad initium fidei: cur ubi sensum tuum exprimis circa propositionem quartam tam studiosè celas partem hanc propositionis Priorem, solo verborum lusu circa propositionis partem posteriorem contentus? Hanc tergiversationem tibi, tuisque exprobraverat Cornelius à Cranebergh in Fraude V. articulorum cap. 4. eandem tibi objeci in *Difficultate VII.* cur in *Difficultatum resolutione* nullam difficultatis hujus tam notabilis, uti & ceterarum quas jam repetii, nihil resolutionis præstitisti? Quomodo possit humana voluntas gratiæ in sensu tuo dissentire, vel obtemperare, si velit, ex dictis facilè colligitur; nam ad consentiendum gratiæ inefficaci deest aliquid tenens se ex parte actus primi, desunt vires ad consentiendum verè sufficientes; præventus autem gratiæ efficaci habet dispositionem indeclinabiliter, inseparabiliter connexam cum consensu, adeòque tollitur indifferentia in actu primo. Neque hic juvat pallium Thomisticum, cum gratia prædeterminans Thomistarum ad omnes actus salutes requisita, juxta communem eorum declarationem sit nuda potentiae applicatio, vires & potentiam ad agendum præsupponens, & relinquens simul omnia prærequisita ad actus omissionem, prærequisita intelligendo, ut sæpe idem repetendo.

inulcem, omnia ad actum primum pertinentia. Eadem animadversio difficultatem tibi movet circa propositionem Jansenii quintam. Quomodo enim Deus ulli ex adultis reprobo, ut æternum salvaretur sanguinem suum fudit? Quomodo salutem ejus seriò voluit, & pro ea Patrem oravit, qui nulli reprobo gratiam ad æternam salutem verè sufficientem seriâ voluntate postulaverit? *libenter, inquis, subscribo huic resolutioni, quam circa propositionem quintam Aphorismis suis inseruit Collega noster Eximius Dominus Steyart 1. p. disp. 38. asserens quintæ Propositioni inter damnatas per hoc satisfieri.*

„ Quod justî omnes adeòque & non præde-
 „ stinati, gratias habeant, sensu supradicto
 „ sufficientes ad salutem suam æternam ope-
 „ randam, quas ipse Christus JESUS sanguine
 „ & morte sua promeruit, ut proindè pro-
 „ priè pro ipsorum salute sit mortuus, etsi
 „ magis propriè pro prædestinatis. Addendo
 „ præterea sensu generaliori etiam mortuum
 „ esse pro cæteris omnibus, quatenus pro
 „ peccato originali omnibus communi, adeò-
 „ que pro communi causâ mortem subiit; me-
 „ ritus etiam generalia salutis media & instru-
 „ menta, ut Sacramenta, totidem Sanguinis
 „ Christi vasa &c. à quibus neminem exclusit
 „ suâ conditione, ut ipse Diabolus exclusus est,
 „ pro

„pro quo proinde nullâ ratione Sanguinem
 „fudit.” Cur propositionem cum Steyartio
 non vocas quintam JANSENI? Cur non
 Propositioni Pseudo-Augustini illius sensu
 anathema dicis cum eodem Amplissimo Do-
 mino? Quomodo sine restrictione asserere
 potuisti, *quod iusti omnes, adeoque & non pre-
 destinati gratias habeant sensu supradicto sufficientes
 ad salutem suam eternam operandam, teque sub-
 scribere huic Steyartianæ resolutioni?* Nonne ali-
 quoties te monui non esse sententiam ean-
 dem, licet iisdem expressam vocibus, si uter-
 que voces suas sensu dispari accipiat? Tu pro-
 fiteris sufficientiam gratiæ merè Thomisti-
 cam, Steyartius eam rejicit, & statuit mayo-
 rem; nam licet numquam juxta Steyartium
 futurum sit, ut quis cum gratia merè sufficienti
 agat sine efficaci, ita tamen illa sufficiens est,
 ut reverà fieri possit, ut soli gratiæ sufficienti
 homo consentiat sive consensum componat
 cum gratia merè sufficienti, & negatione
 gratiæ ulterioris, etiam omnibus iisdem cir-
 cumstantiis permanentibus; sicut, licet num-
 quam futurum sit, ut vir gravis, E. G. Exi-
 mius Dominus saltet in foro nudus, præci-
 dat sibi nasum, exsiliat è fenestra, scilicet
 vigil & mentis compos, habet nihilominus
 etiam vir gravis ad ejusmodi actiones arbitrii

libertatem. Tua verò gratiæ inefficacis sufficientia præstat potentiam Thomisticâ longè minorem, ut superius satis declaratum est. Ubinam autem Jansenius licet propositionis hæreticæ evidentè reus, negavit Christum pro peccato originali omnibus communi, adeoque pro communi causâ mortem subiisse? Ubi negavit Christum meritum esse generalia salutis media, & instrumenta, ut Sacramenta totidem Sanguinis Christi vasa &c.? Ubi asseruit quod Christus ab his salutis mediis quemquam excluderet conditione suâ, ut exclusus est Diabolus? Negavit verò Jansenius Christum pro peccato communi ab omnibus tollendo mortem subiisse, negavit Deum post peccatum Adæ prævisum, voluisse voluntate beneplaciti omnium prorsus hominum salutem æternam, licet eam voluerit voluntati signi, vel complacentiæ simplicis, quæ sensu Janseniano antecedens dicitur, sed talis, ut omni mediocum ad finem sufficientium præparatione, respectu multorum hominum destituatur. Inficiatus est Iprensis Christum meritum esse, ut generalia salutis media & instrumenta præpararentur, & offerrentur omnibus, prout singulorum status patitur. An non in his omnibus Jansenio suffragaris? Hæc & alia plura proposui tibi in nuperis
 Dif-

Difficultatibus confusus fore, ut ab Eximio Domino ac Magistro nostro accuratam ad singula responsionem acciperem; atque eecum prodit *Resolutio*, in qua nihil minus resolvitur quam quod in difficultatibus proponitur momenti maximi. Leviora quædam accipiuntur neque ad illa quidem, ut par est, respondetur, quemadmodum jam satis prolixâ Difficultatum instauratione demonstratum est. Difficultatis aliquid hîc superaddere videtur Decretum Alexandri VIII. Quæro Eximie Domine, neque iuterrogatio superflua erit, ut aliàs vociferaris, dum responsio in promptu non est, aut apparet nimis invidiosa, quæro inquam an per hanc Aphorismi subscriptionem satisfacias Alexandro VIII. damnanti articulum hunc 4. inter 31. *dedit semetipsum pro nobis oblationem Deo, non pro solis Electis, sed pro omnibus & solis fidelibus?* Vel saltem an cum Autore *Notarum brevium* tibi ut aiunt non ignoto, dicere sufficiat quod etiam infideles multi & hæretici aliquod à Christo beneficium participant, licet fortè ad salutem æternam per illud consequendam minimè sufficiens.

Vereor ne difficultates istæ, frequentiores tibi iterum, & molestiores videantur quam ut claram distinctam, & directam re-
so-

soluionem singulis impertiendam putaveris.

§. 5.

*Ineptiæ & falsitatis redarguitur, quod
Martinus objicit de Memoria-
li Hispanico.*

Invidiosum est & importunum quod ob-
jicis famoso Memoriali Hispanico, in quo va-
riorum ordinum Religiosi, & quidam Clerici
insimulabantur Jansenismi. Perquam manifestum
est, inquis, nihil in viris istis Religiosis repre-
hendi præter Doctrinam de gratia per se efficaci po-
tuisse, ob quod apud Regiam suam Mæstatem sus-
pecti redderentur. Nihil mihi cum isto Memo-
riali Martine, certè nullum ego unquam
propter doctrinam de gratia per se efficaci
Jansenianis annumeravi, neque ullum Lo-
vanii Societatis Professore audiui dogma de
gratia per se efficaci inter damnatos articu-
los recensentem, Imò centies audiui Jesuitas
Professores palàm agnoscentes sententiam
Thomistarum de gratia efficaci, licèt eam
scholasticè impugnent, defendi Catho-
licè. Me Societatis Professoribus hìc con-
sentire ipse non ignoras, qui id in scriptis
meis